

پژوهشگر

پروفسور استفان هولگیت

کشور انگلستان

رشته ایمونوفارماکولوژی

موسسه علمی دانشگاه ساوت همپتون- دانشکده پزشکی

چکیده طرح

با مطالعات سلولی و مولکولی در مورد بیماری آسم، اهداف درمانی نوینی برای این بیماری مشخص می‌گردد. افزایش مرگ ناشی از آسم در دهه‌های ۸۰-۱۹۷۰ به دلیل استفاده بیش از حد از بتا آگونیست‌های گشاد کننده‌های برونش موجب گردید تا پروفسور استفان هولگیت تحقیقات وسیعی را در زمینه شناخت مکانیسم‌های آسم و زمینه‌های درمانی جدید آغاز کند. وی ژن عامل ایجاد التهابات و همچنین تغییرات ساختاری در بافت‌های راه‌های تنفسی در بیماری آسم را کشف کرده و نقش اپیتلیوم راه‌های هوایی در این فرایندها را مشخص نموده است. از جمله دستاوردهای ایشان در این مسیر شامل شناخت نقش ماست سل‌ها در بیماری آسم انسانی و ارتباط فعالیت ماست سل‌ها و فراخوانی لوکوسیت‌ها (به خصوص ائوزینوفیل و لنفوسیت Thelper2) به محل راه‌های هوایی، شناخت اپی‌تلیوم به عنوان عامل مهم اصلی در پاتولوژی آسم و نقش آن در ایجاد التهاب مزمن و حاد و همچنین تغییرات ساختاری در راه‌های هوایی در بیماری آسم مزمن. مشخص نمودن نقش اپی‌تلیوم برونش به عنوان یک پاسخ زخم مزمن اپی‌تلیوم که نه تنها به افزایش التهاب مرتبط است بلکه به افزایش حساسیت سایر موارد مانند عفونت‌های ویروسی و آلودگی‌های هوایی نیز مرتبط می‌باشد. فعالسازی واحدهای تروفیک مزانشیم اپی‌تلیال مشابه آنچه که در مورفوزنزیس ریه جنین رخ می‌دهد نیز موجب ایجاد و تداوم التهاب مزمن در راه‌های هوایی و تغییرات ساختاری بافتی می‌شود. کشف برگشت پذیری تغییرات ساختاری در راه‌های هوایی که با مشخص شدن مهار ADAM33 به عنوان یک فرصت درمانی جدید برای ایجاد تغییر در تاریخ درمان آسم انسانی رقم خورد. شناسایی نقش ویروس‌ها به ویژه رینوویروس در علل تشدید آسم. کشف نقص در تولید اینترفرون بتا توسط اپی‌تلیوم در بیماری آسم که منجر به تشدید آسم ویروسی می‌گردد. این کشف منتهی به توسعه اینترفرون بتا استنشاقی در درمان تشدید آسم ویروسی شد که در حال حاضر در مراحل کارآزمایی بالینی قرار دارد.

زندگی نامه

پروفسور هولگیت عضو شورای پژوهشی، پزشکی و بالینی دانشکده پزشکی دانشگاه ساوت همپتون می‌باشد و به عنوان استاد بالینی ایمونوفارماکولوژی در آن دانشکده فعالیت می‌نماید. پس از اتمام تحصیلات پزشکی خود در لندن، برای کسب مهارت در زمینه بیماری‌های آلرژیک دو سال در دانشکده پزشکی هاروارد فعالیت کرد. سپس در سال ۱۹۸۰ به ساوت همپتون بازگشت و یک گروه تحقیقاتی که در زمینه فرایندهای عفونی ناشی از آسم و بیماری‌های مرتبط با آن فعالیت می‌کردند، تشکیل داد. وی چندین افتخار و جایزه بین‌المللی کسب نمود، از جمله جایزه پل اهرلیخ از آکادمی آسم، آلرژی و ایمونولوژی بالینی، جایزه تشخیص جامعه قفسه سینه در زمینه پیشرفت‌های علمی، جایزه ویلیام فرانکلند برای آلرژی بالینی و مدال انجمن قفسه سینه بریتانیا و دارای بیش از یک هزار مقاله است.

